

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1209165/2

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב יעקב זמיר

המערערת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד משה פרדס)

נגד

המשיב: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד סיגל בלינסון שפרן, עו"ד קארין ברכליפא וטו"ר יעקב קלמן)

הנדון: הטעמים לדרישת ערובה להוצאות משפט כתנאי לשמיעת ערעור

החלטה

לאחר עיון בבקשת המערערת על מרכיביה השונים אני מחליט ומורה כדלהלן:

א. נוכח הפקדת הערובה להוצאות שעליה הוריתי תקבע מזכירות בית הדין מועד לדיון בערעור.

ב. המשיב יגיב בתוך חמישה עשר יום (לרבות ימי פגרה) על הבקשה החוזרת לעיכוב ביצוע, תגובה שתתמקד בעובדות ובטענות שהתחדשו בה ושבשלהן מבוקש לשנות את החלטתי הקודמת.

ג. בשולי הדברים אני מוצא לנכון לדחות את טענת – בקשת המערערת שבה נטען כי לא היה מקום להורות על הפקדת הערובה, זאת בשולי הדברים כיוון שלמעשה הופקדה כבר הערובה אך לא בשולי חשיבותם, ואומר בקצרה:

סמכות בית הדין להתנות את שמיעת הערעור בהפקדת הערובה קבועה בתקנות הדיון אף בנוגע לערעור שבזכות.

בית הדין סוברני לשקול את העניין לפי שיקול דעתו שבגדרו מובאים בחשבון גם סיכויי הערעור הלכאוריים והסיכוי כי בסופו של הליך יהיה מקום לחייב בהוצאות, גם הצורך למנוע ערעורי סרק בכלל – צורך שנבחן גם ביחס להיקף התופעה של ערעורי סרק וממילא עשוי להשתנות מעת לעת, וגם לאידך גיסא ותוך איזון בין השיקולים הצורך שלא לקבוע ערובה שתסכל את הזכות לערעור ותפגע בה שלא בדיון.

הן משום כל הנ"ל והן משום הכלל כי אין בית הדין כפוף להחלטות שנתן מותב אחר של בית הדין בעניין אחר, אף אם ביטא בהן אותו מותב עמדות עקרוניות שלו או של מי מחבריו (ואין נפקות לעניין זה בין כבוד נשיא בית הדין הגדול לבין יתר חברי בית הדין) אין מקום לטענת המערערת כי בעבר ביטא הגאון הרב שלמה משה עמאר שליט"א עמדה כי הוראה ממין זו תינתן רק במקרים חריגים.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

מדיניות בית הדין הגדול כיום שונה על דרך הכלל, גם מהטעמים דלעיל, ועל דרך הפרט נשקל כל מקרה לגופו וכך נעשה גם בעניינם של הצדדים.

ד. החלטה זו מותרת בפרסום בהשמטת פרטיהם המזהים של הצדדים.

ניתן ביום כ"ב באב התש"ף (12.8.2020).

הרב יעקב זמיר

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה